

[Skatteministeren]

eksportpakke i nogen grad er præget af den opfattelse, at virkemidlerne skal være generelle, men hr. Lykketoft vil også kunne finde selektive tiltag i regeringens eksportpakke. Med hensyn til forbedring af førsteårsafskrivningerne er der tale om en mere generelt virkende ordning.

Jeg har den grundopfattelse, at det, der gør det betænkeligt med de stærkt selektive ordninger, er de uhyre vanskelige afgrænsningsproblemer. Jeg tror, at hr. Lykketoft vil give mig ret i, at det kan være utrolig vanskeligt at sondre mellem deciderede eksportvirksomheder og importkonkurrerende virksomheder. Det er vel svært at sige, at en importkonkurrerende virksomhed er mindre gunstig for betalingsbalancen end en direkte eksporterende virksomhed. Det er det, der er grundproblemet ved at lave stærkt selektive ordninger. Derfor er det ofte vanskeligt at lave disse stærkt selektive ordninger, selv om hr. Lykketoft selvfølgelig kan have ret i, at de umiddelbart kan virke mere målrettede.

Hr. Lykketoft rejste også diskussionen om anvendelse af direkte tilskud i stedet for, skal vi kalde det skatteudgifter. Fru Aase Olesen var inde på den samme problemstilling i forbindelse med 125 pct.-fradraget for forskellige udgifter til deltagelse i internationale forskningsprojekter.

Hr. Lykketofts synspunkt er, at hvis man har sat sig for at anvende et eller andet provenu til at fremme et formål, så kunne man egentlig lige så godt bruge pengene til direkte tilskud i stedet for som skatteudgifter. Til det vil jeg godt sige, at jeg tror ikke, man skal undervurdere den mekanisme, der ligger i at bruge skatteinstrumentet til at påvirke adfærd. Hr. Lykketoft kan nok have ret ud fra en, skal vi sige lidt mere skatteteoretisk betragtning. Nogle gange kan det virke lidt kringlet, at vi skal bruge skatteregler til at fremme en bestemt adfærd.

Jeg tror, der er en stærk psykologisk mekanisme, som gør, at vi får nogle utrolig stærke virkninger af at bruge skattelempelser til at fremme en bestemt adfærd frem for tilskud. Det er i høj grad et spørgsmål om psykologi og adfærd i den forbindelse. Derfor tror jeg ikke, man skal undervurdere den styrke, der kan ligge i at bruge skatteinstrumentet til at fremme forskning, udvikling, markedsføring og eksportindsats.

Jeg runder af med endnu en gang at udtrykke min glæde over, at der tegner sig et for de væsentligste dele af eksportpakken endda meget bredt flertal, for andre dele et lidt smallere flertal, men under alle omstændigheder et flertal. Derfor har det været en god eftermiddag for eksportsektoren. Hvis vi kan gennemføre en eksportpakke af den størrelsesorden, regeringen har lagt op til, vil det inddebære en stærkt tiltrængt forbedring af konkurrenceevnen, som målt i procent af lønsummen svarer til 3-4 pct.

Jeg tror, at hr. Dohrmann har ret i, at det umiddelbare provenutab ved at gennemføre disse ting hentes rigeligt hjem igen i form af den øgede aktivitet, som skattelempelserne for eksportsektoren afstedkommer. Det umiddelbare provenutab på 2-3 mia. kr. vindes hjem igen på den meget positive måde, at der kommer en større aktivitet i eksportsektoren.

Ikke mindst tror jeg, at der er en stærk psykologisk virkning. Hr. Dohrmann rejste tvivl om, hvor stærk en virkning der kunne være i eksportpakken. Jeg tror ikke, hr. Dohrmann skal undervurdere den psykologiske virkning, der ligger i, at der nu går et signal til det private erhvervsliv i Danmark om, at der er vilje til at lette skattevilkårene. Den psykologiske virkning tror jeg ikke vi skal undervurdere styrken af.

Jeg tror, det er rigtigt ikke at gøre bemærkningerne til eftermiddagens debat længere end det. Eksportpakken omhandler jo i høj grad nationale interesser. Der er også andre nationale interesser, der står på spil i dag, som er et godt argument for ikke at gøre den her debat længere end højst nødvendigt.

Preben Møller Hansen (FK):

Det, som jeg mener også skal påpeges, er spørgsmålet om vores landbrug og vores fiskeri og vores gartnerierhverv. Det er, ligesom om der ikke er taget højde for disse tre grupperinger i vort samfund, og det er beklageligt, at man ikke gør noget sådant.

Jeg skrev et brev til hr. Tørnæs forleden dag, og han var enig med mig i de synspunkter, jeg havde anlagt i brevet. Men det, der mangler, er, at der er vilje bag sympatien. Den vilje skal komme til udtryk på en sådan måde, at landbrug, fiskeri og gartneri får de håndsørkninger, de har krav på, således at vi